la humanitat

Fundador: Lluís Companys

Red. i Administració, Pelai, 56, 2.on

Telèfons 16407 i 16408

Impremta: Carrer Sardenya, 202

Dues edicions diàries

Any II — Barcelona, 21 de gener de 1932 — Núm. 63

Cal defensar la República

Els enemics de la República — clericals, monàrquics, upetistes — s'agueixen fent el seu joc repugnant. Confien en la bonhomia dels nostres governants, i creuen que tenen el camp lliure per a les seves propagandes insidioses. La seva premsa no para en atacar la República i els seus homes, actuen perfidiosament emprant tota mena d'armes, fins les més indignes i reprobables. Promouen, els seus propagandistes, aldarulls i conflictes, culpant després a les autoritats republicanes dels fets dolorosos que ells, jesuíticament, han promogut. Una campanya, model d'organització antipatriòtica, ha estat empresa contra el crèdit públic, amb la cooperació d'exministres de la monarquia, que, foragitats pel poble, tenen encara la gosadia de tornar...

A pesar nostre, hem de recordar els procediments que, quan la dictadura, empraven els agitadors antirepublicans d'avui. Llavors, tota manifestació contra el règim omnímós era prohibida; tot comentari periodístic desfavorable, era penyorat: tota actuació personal encaminada a posar fi al vergonyós estat de coses, castigada amb la presó o bé l'exili. La censura, feia impossible tota campanya periodística. La força ofegava la raó, cometent tota mena d'atropells. I les dretes, aquests elements que enyoren el Borbó i les seves camarilles, trobaven que tot "allò" estava força bé, ja que l'ordre — quin ordre! — regnava a Espanya.

Fins ara, aquests dominadors d'aleshores han tingut via lliure per als seus treballs contra la República. Els seus diaris, sense parar un sol dia, han llançat tota mena d'insidies contra els homes del nou règim i la seva obra, per tal de portar-los al desprestigi. Els seus parlamentaris han emprès campanyes difamatòries, disfressant-les amb hipòcrites qualificatius. Minoria insignificant, han pretès anular la Constitució votada pel Parlament, perquè se'n faci una altra a la seva mida i segons els seus desigs. De la qüestió religiosa, en fan, jesuíticament, una bandera per tal de portar la discòrdia als pobles ibèrics. I tancant fàbriques, i exportant capitals i conspirant a l'ombra, vénen treballant perquè la pau no regni al país. Fins a més enllà de les fronteres han estès la seva actuació antirepublicana, tot fent el paperot d'acatar el nou règim i de no voler altra cosa que la felicitat d'Espanya...

Ara, els fets de Bilbao han decidit al Govern a aplicar la llei de Defensa de la República. Calia fer-ho, davant el clamor unànim del poble. Calia posar terme als extremismes, d'una manera enèrgica, però sempre desdel pla de justicia en què ha de moure's la República en tots els moments.

Cal posar fi als maquiavelismes de les dretes, si la República vol estalviar-se entrebancs.

I no fer gaire cas dels clams d'aquells que quan la democràcia veia ofegada la seva veu, reien satisfets, tot signant missatges d'adhesió a un Martínez Anido o a un Primo de Rivera.

Justos, sempre, però sempre enèrgics.

El «Mauritania» ja no ve a Barcelona.-En canvi ve el «Columbus»

Sembla que el grandiós vapor "Mauritania", ja no vindrà a Barcelona. Dificultats insuperables, ens privaran d'admirar un dels més grans navilis del món.

En canvi, segons llegim, visitarà el nostre port, el transatlàntic alemany "Columbus", el dia 20 de març proper, en el curs d'un interessant viatge al voltant del món que ha organitzat el Norddeutscher Lloyd, sortint de Nova York el dia 30 de gener i acabant a Bremen el dia 30 de març.

L'historial del "Columbus", és molt breu encara; però recorda un gest que tingueren els alemanys quan després de la Guerra, veient-se precisats a lliurar als anglesos el primer "Columbus" (ara "Homeric", de la White Star Line), que havia estat construït per F. Schochau, a Danzig, on fou llançat a la mar el 17 de desembre de 1913, i que no arribà a navegar sota pavelló germànic, puix que el sorprengué la guerra en ple període d'habilitació. Resolgueren encarregar als mateixos astillers el segon vaixell del mateix nom, que és el que ha de venir a Barcelona. Es un transatlàntic notable de 235'98 i 228'47 metres de llargada (total i entre perpendiculars), 25'33 d'amplada, i 15'05 de punta 32.656 tones de total arqueix i 42.200 de desplaçament, i uns 20 nusos de velocitat. Disposa de magnífics allotjaments per a 516 passatgers de primera classe, 633 de segona i 642 de tercera, que amb la seva primitiva dotació de 317 individus donava un total de persones. 2.608. Fins l'advenient del "Bremen" i de l'"Europa" fou el major vaixell de la flota mercant alemanya en la port-guerra, i aquest és el seu avantpassat del mateix nom (que el 15 de febrer de 1922 emprengué, a la fi, el seu primer viatge transatlàntic sota el pavelló de la Gran Bretanya des de Southampton) oferiren tres singulars característiques: la d'ésser els dos majors vaixells de dues hèlix propulsores que han existit, puix que els altres són de tres o quatre hèlixs: la d'estar mogudes aquestes exclusivament per màquines alternatives o de cilindres, i la de muntar unes màquines d'aquest tipus la potència de les quals només ha estat igualada en quatre antics creuers-cuirassats anglesos (els "Drake") i en les dels transatlàntics mixtos (de màquines i turbines) "Titànic" i "Olympic".

Si es confirma la visita a Barcelona del "Columbus", ocuparà, amb el seu predecessor i homònim l'actual "Homeric", el primer lloc per les dimensions del seu casc i pel seu desplaçament o pes entre els vaixells vinguts a aquestes aigües, i quant a l'arqueix que consta en els registres, li correspondrà el tercer; si bé cal tenir en compte que les regles del "Germanischer Lloyd" defereixen quelcom de les del "Lloyd's Register" britànic, i disminueixen el tonatge del modern "Columbus". Segons les dades oficials, el segon lloc per l'arqueix s'ha de donar a l'italià "Augustus".

Les eleccions presidencials a Alemanya

Un plebiscit a Hannover

Hanovre, 20. — L'Orde dels Joves Alemanys ha fet organitzar a Hanovre una consultació popular sobre l'oportunitat d'un plebiscit tendint a prolongar el mandat del president Hindenburg.

3.000 veus s'han pronunciat ja en favor del plebiscit. Aquesta quantitat, solament per la ciutat d'Hanovre, passa de la meitat del nombre de veus necessàries en el que concerneix el conjunt del Reich.

—Hem tingut sort que els madrilenys hagin nomenat "Miss Espanya" a la representant de Catalunya!

—Per què?

—Perquè sinó també haurien donat la culpa a l'Esquerra!

comentaris

Catalunya-Espanya

Un símptoma?... Un jurat compost de prestigis de tota mena ha elegit "Miss Espanya 1932" la senyoreta Catalunya. Al jurat de referència no hi havia cap català. Però hi havien bons amics de Catalunya, com és, avui, el senyor Lerroux i en Josep Francès — cosí germà del nostre redactor Josep Maria.

Ens felicitem extraordinàriament del resultat d'aquesta competició de bellesa. No pas per l'exclusivisme de què hagi estat elegida una representant nostra, sinó més aviat per la unanimitat que ha presidit l'elecció. Això hauria de donar una injecció d'optimisme als que dubten que a Madrid puguin ésser resoltes amb justicia les nostres coses.

Altrament, la senyoreta Teresa Daniel, els peus de la qual besem, amb aquell va-i-tot de cortesia que guardem per a les grans solemnitats, pot constituir, ara com ara, una encisera ambaixadora nostra en terres hispàniques. Si la música amanseix les feres, la bellesa femenina amoroseix els homes més malhumorats.

Molta gent, a Espanya, es creia de bona fe que les dones catalanes són grolleres, apagesades, ordinàries. Existeix un aforisme molt .repetit, .que al.ludeix les dimensions dels seus peus i de les seves regions glàtees i maternològiques. Ara podran veure que existeixen a Catalunya noies prou gentils, prou espirituals, per a endur-se'n els sufragis gairebé unànimes d'un jurat intel.ligentíssim, entremig d'una constel.lació de belleses on cada una era un estel de primera magnitud...

Igualment vindrà dia que reconeixeran els espanyols que aquella autodeterminació per la qual venim maldant els catalans un dia i un altre dia, no és de cap de les maneres una monstruosa reproducció de les Fúries Hel·lèniques, sinó que és tot el contrari. Es, justament, una de les tres Gràcies de l'Olimp de la República. Es la Llibertat, que sense renegar de com es diu ni del que significa, enllaça les seves mans de llirí, amb les seves germanes Igualtat i Fraternitat...

S'acosten per a Catalunya dies de lluita, de lluita noble, de lluita cívica. Era freqüent en l'Edat Mitjana, que els guerrers coberts de ferro, tinguessin visions la nit que precedia la batalla. L'aparició d'una creu en el zenit, l'estimaven ells signe indubtable de victòria. I tan convençuts n'estaven, que sovint la victòria els somreia per no fer-los quedar decebuts...

Sia per nosaltres l'aparició d'aquesta "miss" exquisidament formosa que és la senyoreta Daniel, presagi de jornades triomfals, en les quals resplendeixi, part d'allà de l'Ebre, la mateixa comprensió i imparcialitat que han presidit aquesta tria de la més Bella entre les Belles.

SCARAMOUCHE.

La senyoreta Teresa Daniel, "Miss Catalunya", ha guanyat, a Madrid, el més preuat galardó conferit a la bellesa. El jurat, gairebé per unanimitat, ha elegit a la formosa representant de Catalunya, per a portar a París el títol de "Miss Espanya". La decisió del Jurat ha estat alabada. Ja, des d'abans, hom donava per segur que les altres concursants — totes molt boniques — deurien rendir-se davant les perfeccions de "Miss Catalunya". I ara, a triomfar a París...

La població japonesa a Xina

Toquio, 21. — A conseqüència de la greu situació en què es troba la població japonesa a Xina, ha salpat un vaixell porta-avions, un creuer i quatre contra-torpediners que portin a bord un destacaments de fusellers per a prestar servei de protecció als súbdits i béns japonesos en aquella concessió. — Fabra.

cada dia...

Butlletí del temps

Dia sense conviccions. Boira a la matinada. Humitats, carrers mullats, baranes de fusta que regalimen. Després, un sol sense expressió, com tants dies que ja sol. Ni calor, ni fred. Sembla que estiguem a la primavera, però l'abric no ja nosa, encara. I un cel mig cobert, amb clapes blaves. Heuvos aci el temps d'avui.

El seràfic Gil Robles

Diuen que torna a Barcelona. Ja riurem. Les dames catòliques mobilitzaran llurs exèrcits. Els senyors de les dames catòliques, els uns, s'enfadaran, i els altres, acompanyaran a les senyores. I els diaris de sacristia dedicaran tres columnes a glosar la paraula evangèlica del seràfic Gil Robles.

Això, naturalment, si el poble esquerrà no troba que ja és massa moixiganga... Que ja ho és...

Els exiliats voluntaris

Un comte grotesc — el del Montseny — i un baró viu — el de Viver — diuen, per carta, als seus amics — si és que encara els en queden — que es troben exiliats per mor del "seu patriotisme i lleialtat".

Aclarim-ho això. Es troben exiliats per por. Ningú els priva de tornar... I si no ho fan ells sabran el per què.

Nosaltres, també ho sabem.

Mot de la fin

Els cavernícoles diuen tota mena d'infàmies contra la República.

I es queixen que no hi ha llibertat a Espanya.

focs de bengala

Però, si estem d'acord!...

Està ben vist que les propagandes patrioteres no troben ambient ni al cor mateix de l'Espanya tradicional, que hom pintava com una enemiga total de les nostres coses. Això és fals. La gent d'allà només ens coneixia a través del que de nosaltres deien els seus explotadors político-socials, en el fons tan enemics d'ells com nostres.

..Ara ens coneixen millor. Saben de quin peu ens dolem, que no és precisament aquell egoisme de jueus que ens atribuien els que cobraven el "barato". Comencen a reconèixer, en general, que no anem tan lluny d'osques com sembla, en propugnar la diversitat real dintre la unitat ficticia i, malgrat que encara es mantinguin una mica reservats, bastarà que funcioni satisfactòriament uns quants anys l'Estatut de Catalunya, perquè ells també en vulguin un de seu. I així arribarem a aquella inevitable federació, que la legislació actual, fent el bot, ha deixat de banda, però que no tindrà més que consagrar un altre dia.

El fet és que unes forces "vives", mortals de necessitat per als interessos que defensen, han fet, a Burgos, una moixiganga estil Unió Patriòtica per tal de sortir en defensa d'allò que ningú ataca. El fracàs ha estat rotund. El bon poble de Burgos no s'ha deixat entabanar i la cerimònia ha resultat un funeral de tercera. El crit de guerra, en forma de convocatòria, era l'oposició aferrissada, sistemàtica, indeclinable contra l'Estatut de Catalunya.

Però heu-vos aci que els delegats d'Avila, probablement aconsellats per l'ombra il.lustre de Santa Teresa, han posat el dit a la llaga manifestant per una banda, que ells eren castellans, tan castellans com els que més ho fossin. Però que això no era obstacle per a discutir cordialment l'Estatut en un pla de llibertat republicana... I així els de Ciudad Real i altres, que parlaren prou amb llur silenci...

Sembla que el pinyol de l'argumentació monàrquica — és hora ja de reconèixer que l'anticatalanisme és monarquisme disfressat — recolza en aquell "cuento" tan rebregat de la sobirania. I diuen ells: — "No permitiremos que España enajene un àpice de su soberanía, para cederlo a Cataluña." Vaja, i per això hem de renyir?... Si estem perfectament d'acord!... Si el que nosaltres reclamem no és pas la sobirania espanyola, és la sobirania nostra, la catalana, que ens fou arravatada violentament pels ancestres del rei suara caigut!...

Nosaltres volem el que és nostre, senyors assembleistes de l'egrègia ciutat de l'Arlazon. Respectem la sobirania espanyola. No cal que ens regiteu el "baül"... Però, escolteu. Nosaltres no hem arrambat cap escala a la "barriga" de ningú... Sou vosaltres els que us heu enfilat fins al "PAPAMOSCAS" per tal de pensar i discórrer amb la seva mentalitat.

J. M. FRANCES.

Ordres de detenció

Londres, 21. — Al "News Chronicle" li telegrafien de Nanquin que ha estat llançada l'ordre de detenció contra l'ex-emperador Pu i el general Xang Shin Hum, governador de Kharbino i altres significats elements que intenten el restabliment de les monarquia a Manxúria, seccionant-la de la República Xinesa. — Fabra.

L'agitació a la Conca del Llobregat

AVUI S'HA DECLARAT LA VAGA GENERAL AMB CARACTER REVOLUCIONARI A MANRESA, GIRONELLA I CARDONA. EN ALGUNS D'AQUESTS LLOCS ELS VAGUISTES HAN AIXECAT ELS RAILS DELS TRENS, I HAN INUTILITZAT LES COMUNICACIONS TELEFONIQUES. A MANRESA HI HA HAGUT TOPAMENTS RESULTANT FERITS UN SERGENT DE LA GUARDIA CIVIL, UN INDIVIDU D'AQUEST COS I TRES O QUATRE PAISANS. S'HAN REPARTIT PROCLAMES EN LES QUALS ES DIU QUE HI HA VAGA REVOLUCIONARIA A TOT ESPANYA

L'agitació a la Conca del Llobregat s'ha accentuat amb la declaració de la vaga general amb caràcter revolucionari a Manresa, Gironella, Súria, Cardona i Sant Vicents de Castellet.

Aquella conca viu sota la impressió que a tot Espanya és declarada la vaga general revolucionària.

A Manresa, aquest matí en declarar-se la vaga general per solidaritat amb els fets de Fígols i Berga, hi han hagut algunes topades amb la guàrdia civil, resultant un sergent i un individu d'aquest cos ferits. De la topada també en resultaren tres o quatre paisans ferits.

Els vaguistes han inutilitzat les comunicacions telefòniques i telegràfiques i han aixecat alguns metres de rails del tren.

Sembla que la colisió ha estat perquè els revolucionaris intentaven assaltar i cremar un centre catòlic de Manresa, i en acudir-hi la guàrdia civil, aquesta ha disparat, resultant-ne les víctimes que hem dit.

El que diuen als Centres oficials

El senyor Moles en parlar amb els periodistes els ha confirmat la declaració de la vaga general revolucionària a Manresa, afegint que en la Conca del Llobregat ha augmentat l'agitació amb motiu de què s'han repartit unes fulles en les quals es manifesta que a tot Espanya s'ha declarat la vaga general revolucionària. En les esmentades fulles s'hi afegeix que els vaguistes s'apoderin dels municipis i s'incautin de totes les armes.

Ha continuat dient el senyor Moles que a Sallent i Cardona els vaguistes han aixecat alguns metres de les vies del tren.

Ha seguit dient que la força pública ha restablert darrerament l'ordre en aquelles poblacions.

El senyor Moles ha acabat dient que a Manresa s'han boicotejat les línies telefòniques, per la qual cosa la comunicació amb aquelles conques es fa amb bastanta dificultat.

La vaga s'ha estès també a Sant Vicents de Castellet.

Un periodista ha preguntat al governador civil, si a Monistrol hi passava quelcom i el senyor Moles ha contestat que no en sabia res.

A Sallent el comitè revolucinari s'ha apoderat de l'armament del polvorí :-: Informació del nostre corresponsal :-: Han estat trameses forces militars d'aquesta capital i Lleida

A les dues d'aquesta tarda, hem pogut celebrar una conferència amb el nostre corresponsal a Manresa, manifestant-nos que a Gironella s'havia declarat la vaga general revolucionària per solidaritat amb els successos de Fígols i Berga.

A Sallent el comitè revolucionari s'ha apoderat de l'armament del polvorí, aixecant seguidament alguns metres de via del tren.

Els vaguistes han muntat un servei de vigilància a les carreteres.

També ens ha confirmat el nostre corresponsal que a Manresa s'han produït les col.lisions entre els vaguistes i la força pública.

Els minaires de Fígols contiuen refugiats dalt de les muntanyes fent-se forts.

Es suposa que no ha ocorregut encara cap topada amb la força pública.

En assabentar-se les autoritats del moviment han ordenat la tramesa de forces militars a aquella Conca.

Les forces han sortit aquest matí de Barcelona i sembla que des de Lleida també se n'han tramès.

El senyor Moles ha sostingut una entrevista aquest matí amb l'inspector de la Guàrdia civil general Marzo i el coronel del tercer terç.

* * *

El que diu el senyor Casares Quiroga

Madrid, 21. — Segons ha manifestat aquest migdia el ministre de la Governació, des de Manresa fins a Berga ha començat aquest matí una vaga de tipus revolucionari.

Els vaguistes han tallat les comunicacions amb Barcelona i les conferències se celebren a través de Lleida.

A Navarcles, ha afegit el senyor Casares, des de primera hora han tallat les comunicacions.

A Balsareny han tallat la línia del ferrocarril secundari de Manresa-Berga.

A Sallent s'han apoderat del polvorí de la Societat "Potasas Ibéricas", amb la dinamita que contenia.

Des de Saragossa — ha seguit dient el ministre — s'han enviat dos-cents de la guàrdia civil, pels procediments més ràpids, àdhuc requisant alguns automòbils.

També s'hi han enviat forces de l'Exèrcit.

—Es tracta d'un moviment sindicalista?

—La gent que s'apodera d'un polvorí — ha contestat el senyor Casares Quiroga — no va buscant reivindicacions econòmiques.

Es tracta d'un moviment sediciós, i això es combat com es combaten tots els moviments sediciosos.

LA QUESTIO DELS TAXIS

Segueix en el mateix estat la vaga dels taxistes.

Avui tampoc ha sortit al carrer cap cotxe excepte els de la "David".

S'ha pogut notar, però, que el servei de la "David" ha minvat en relació als dies anteriors.

El governador civil, en preguntar-li si en sabia quelcom, ha contestat que seguia en el mateix estat.

CRONIQUES DE "LA HUMANITAT"

LA LLIÇO

Aquests dies passats el poble ha intentat cremar unes esglésies. No s'ha repetit el cas del passat mes de maig a Madrid per una vertadera casualitat. Els catòlics no ho atribuiran al poder de la casualitat, sinó al de la Providència. Però que no se'n fiïn massa de la Providència—contra la Providència dels catòlics, de certa mena de catòlics—hi ha el poble. El poble que és pacient, que és correcte, que és discret fins que, exasperat, es cansa de la paciència, de la correcció i de la discreció i ho engega tot en orris.

Cal no exasperar el poble. Per instint de conservació, encara que tan sols sigui per instint de conservació, cal no exasperar el poble. Si segueix la campanya d'estúpida agressivitat dels catòlics—de certa mena de catòlics,—pot repetir-se aquell 1909 barceloní que tan poca gràcia feu als senyors de l'ordre, el seny: el "pau, pau i repau". I això ells, aquells senyors que haurien de procurar evitar-ho de la seva mà està evitar-ho. La fórmula és fàcil: callar, no fomentar l'odi, no fomentar l'aldarull—l'aldarull que sols per a ells tindrà fatals conseqüències—, no atacar la República.

Altrament, la República no mereix aquests atacs dels catòlics. La República ha tingut envers l'Església totes les toleràncies, totes les atencions. La República encara no s'ha menjat cap capellà de viu en viu, encara no ha foragitat frares i monges, encara no ha abolit el culte catòlic, encara no ha condenat cap bisbe a cadena perpetua.

Cal que els catòlics espanyols recordin ço que han fet altres pobles amb els catòlics. Cal que els catòlics espanyols tinguin memòria. I potser tenint memòria tindran seny, que be el necessiten. Mèxic, Rússia, la França del 93, que exterminà a sang i foc els capellans que invocaven el nom de Déu per a enccendre una guerra civil.

A Espanya la República no ha fet res del que feren Rússia, Mèxic i França: la d'ahir, no la d'avui, perquè la d'avui també fa pudor de monges i de capellà.

Doncs de què és queixen aquests catòlics incivils, aquests catòlics salvatges, aquests catòlics admiradors fervents de la guàrdia civil i la policia?

La República ha tingut envers les dretes, catòlico-apostòlico-romanes, massa tolerància, massa benevolència, massa cordialitat. I ara ho paga. La República, però, no podia esperar altra cosa. Aquesta mena de catòlics no tenen el costum d'ésser agraïts. I han cregut que era por el que era solament tolerància. I s'han cregut forts i gallegen d'una manera perillosa.

Aquest Pildain, Gil Robles, Beunza, Madariaga, Martínez de Velasco, etc., etc., criden massa. I la República, incomprensiblement, els deixa cridar massa.

Qui no vol deixar-los cridar més és el poble. El poble, que és l'únic que pot marcar a la República els camins a seguir. El poble, que ja comença a cansar-se d'aquesta passivitat, d'aquesta tolerància estúpides i que, si el Govern no rectifica, rectificarà ell.

La guàrdia civil, el discurs de Maura, Berenguer, Galo Ponte, Madrid, Málaga, València, Sevilla, Bilbao, tot é smotiu per a que el poble es revolti contra l'Església.

Això hauria de fer veure als catòlics que el seu joc és perillós i pot portar dies de tragèdia. Això hauria de fer veure als catòlics que són impopulars, que no tenen cap mena de simpatia. Això hauria d'ésser per als catòlics una lliçó. I una lliçó ja ho és, però ni ells ni la República—fins ara—l'han sabut aprofitar.

LLUIS CAPDEVILA

EL CONSELL D'AVUI

Ha estat totalment dedicat a l'ordre públic

Madrid, 21. — Corresponia avui celebrar Consell de Ministres a Palau, sota la presidència del Cap d'Estat.

Donà començament la reunió a un quart de dotze.

Acabat el Consell, a un quart de dues de la tarda, fou el primer en aparèixer el ministre d'Obres Públiques, al qual els periodistse pregueren que, com de costum, els digués una referència de l'ocorregut a la reunió.

El senyor Prieto s'excusà i es negà rodonament després, en insistir els periodistes, a donar cap versió de ço tractat al Consell.

Jo — explicà el senyor Prieto — ho faria amb molt de gust, però no ho puc fer si no m'autoritza per això el Cap del Govern.

Dirigiu-vos a ell i si no us dóna la referència i m'autoritza a mi per a donar-la, la facilitaré jo.

Mentre el ministre d'Obres Públiques conversava amb els periodistes, alguns d'ells es dirigiren al senyor Azaña el qual sortia en aquell moment i el Cap del Govern s'uní al grup que rodejava al senyor Prieto, i digué aquest:

—Aquests senyors em demanen que els conti ço ocorregut al Consell o que els autoritzeu per tal que jo els doni una referència.

Digueu-li vós si us sembla, que per la meva part no hi ha inconvenient, a més com vós sou de l'ofici us treuran més coses que les que jo els pugui dir.

Jo els he indicat que el Consell celebrat s'ha referit principalment a la qüestió d'ordre públic.

El ministre d'Obres Públiques llavors facilità als periodistes la següent versió:

El Consell s'ha dedicat gairebé tot a la qüestió d'ordre públic.

Els ministres han signat també diversos decrets, més o menys importants, dels seus respectius ministeris.

El cap del Govern ha donat compte al President de la República dels successos de Bilbao, segons la versió oficial que es té d'ells, que no discrepa ni en el fonamental ni en els detalls dels que exposà ahir davant la Cambra el senyor Patràs.

S'ha donat també compte dels successos ocorreguts avui entre Manresa i Berga.

El senyor Casares Quiroga com ministre de la Governació, donà també compte d'uns telegrames que havia rebut sobre aquests darrers successos i en els quals se l'informa que ha estat tallada una via ferrada d'un dels ferrocarrils secundaris i també que en un altre poble, el nom del qual ara no recordo, han estat tallades i interrompudes les comunicacions telefòniques.

El cap del Govern exposà el propòsit de reprimir amb immediata i absoluta energia aquests successos referint les mesures que el Govern ha via adoptat per tal de lograr-ho.

Aquestes mesures i la seva immediata aplicació, han fet que hagin sortit ja de Saragossa, en automòbils, autòmnibus i taxis, requisats a aquest efecte, forces de la guàrdia civil, les quals seran substituïdes a Saragossa per les que han sortit a aquest efecte de Madrid.

A més, pel ministeri de la Guera s'ha disposat la tramesa d'un batalló de caçadors des de Manresa i un altre que estava a Barbastre, i els elements de cavalleria i artilleria necessaris per tal de sufocar el moviment.

Per la seva part el ministre de Marina ha ordenat que vagi a Barcelona algun vaixell de guerra.

Amb respecte als successos de Bilbao s'ha fet present al cap de l'Estat, el acord de nomenar un delegat especial per les tres provincies bascongades i la de Navarra.

El nomenament recaigué en l'actual governador de Biscaia, senyor Calviño.

Aquest governador general o delegat especial, assumirà en les seves atribucions de govern la que tenen tots els governadors sobre els agents i la força pública.

Podrà designar comissaris i delegats seus, en les diverses poblacions, excepte, naturalment, en les capitals on les autoritats no siguin afectes al règim, però sense que aquests comissaris o delegats tinguin cap intervenció en la vida municipal i assumirà a la vegada aquelles atribucions que en l'aspecte governatiu estan actualment assignades als alcaldes però sense que tinguin comandament ni jurisdicció sobre les forces publiques.

L'acció d'aquests comissaris o delegats, s'estendrà a zones comarcals que es determinaràn en cada cas.

També s'ha acordat el nomenament d'un jutge especial, en la mateixa jurisdicció que aquest governador general, o sigui extensiva a les provincies bascongades i a Navarra, perquè intervingui en tots els sumaris de caràcter polític que tramiten i amb instruccions terminants y concretes de tramitarlos amb la màxima diligència.

El ministre de la Governació, ha donat, cambé, compte al Consell d'altres mesures de previsió en matèria d'ordre public, tant pel que es refereix a l'acció de les dretes, com a les de les esquerres i així mateix xinformà al Consell de les detencions practicades a Barcelona i València i altres pobles. Entre elles figuren la de Durruti, personatge molt destacat de la Federació Anarquista Internacional.

El decret relatiu al delegat o governador general es signarà probablement aquesta mateixa tarda, i respecte al nomenament del jutge pel qual vosaltres em pregunteu, els diré que s'ha donat un nom al ministre de Justicia amb motiu que pugui fer la necessària gestió de consultafi prop de l'interessat.

Un periodista ha preguntat al senyor Prieto si s'havia signat el decret d'expulsió dels jesuïtes i el ministre d'Obres públiques refusà amb un gest la resposta, que se sollicitava, limitant-se a dir:

—Bah!...

Un altre periodista ha preguntat al senyor Casares Quiroga si era cert que el director de Correus havia presentat la dimissió i el ministre de la Governació ha contestat:

—Jo no tinc cap notícia d'això.

El senyor Prieto, ja en l'automòbil, completà la referència del Consell dient als periodistes que el dilluns a la tarda se celebrarà un Consell de ministres exclusivament dedicat a tractar de la reforma agrària, i que ell havia estat autoritzat pel Govern per a emprendre el seu viatge a Andalusia.

Avui han estat detinguts destacats elements sindicalistes, entre ells Durruti

Ja dèiem en la nostra edició anterior que a Prefectura, ahir tarda, hi hagué una reunió dels caps d'aquell centre, suposant que era motivada per l'agitació social a la comarca de Berga.

La reunió, però, sembla que era motivada per confidències rebudes en aquell centre que a Barcelona també es preparava un moviment social.

Informes particulars ens asseguren que aquesta matinada la policia ha practicat moltes detencions de significats sindicalistes entre ells Durruti.

També ens diuen, sense que ho poguem assegurar, que entre els detinguts hi ha la muller d'En Durruti i el conegut propagandista Cano Ruiz.

A Prefectura ens han negat que aquí a Barcelona passés res de nou. Només ens han confirmat els fets de Manresa i altres pobles, assegurant que a Barcelona hi havia completa normalitat.

Però el moviment en aquell Centre ens fa suposar que es temia algun acte dels elements extremistes.

A la Brigada d'Investigació Social hi hem pogut veure molta animació, notant que molts agents d'altres brigades s'han incorporat a la primera.

memoriaesquerra.cat — La Humanitat [Barcelona, 1931-1939], 21/1/1932, pàgina 1